

Küçük Fokun Pusulası

Çınar BİBER

Küçük Fokun Pusulası

Çınar BİBER

Küçük Fok, denizin buzun altında yumuşak şarkılar söylediği sıcacık bir koyda yaşıyordu. Kürkü griydi ve üzerinde soluk benekler vardı; gözleri ise çakıl taşları gibi yuvarlak ve koyuydu. Bir sabah, deniz tarağı ararken yüzgeci sert bir şeye çarptı. Bu, kırmızı ibresi mavi bir kordonun üzerinde titreyen parlak pirinç bir pusulaydı. Küçük Fok onu boynuna bağladı ve içinde bir macera heyecanı hissetti.

Pusulanın ibresi döndü ve uzaktaki buzu gösterdi. Küçük Fok evinden hiç bu kadar uzağa gitmemiști ama kalbi meraktan hızlı hızlı atıyordu. Yanına atıştırma balık aldı ve annesini öpüp vedalaştı. 'İbreyi takip edeceğim,' dedi cesurca. Buz bembeyaz ve uçsuz bucaksız uzanıyordu, pusula da göğsünde küçük bir güneş gibi parlıyordu.

Yolculuk donmuş denizin üzerinde başladı. Küçük Fok karnının üzerinde kaydı ve yüzgeçlerini kıpırdatarak arkasında ışıltılı bir iz bıraktı. Pusula dosdoğru ileriye gösteriyordu, o da mutlulukla takip etti. Ama bir süre sonra ibre sola, sonra sağa döndü, sonra daireler çizerek dönmeye başladı. Küçük Fok durdu, kafası karışmıştı. 'Şimdi hangi yöne?' diye fısıldadı buza.

İbre yüksek bir buzdağını gösterdi, sonra aniden eve doğru döndü. Küçük Fok başı dönene kadar dönüp durdu. 'Bu pusula çok saçma!' diye ciyaktadı. Buzun üzerine oturdu ve parlak pirinç çembere baktı. Kırmızı ibre kıpırdıyor, sallanıyor, bir türlü yerinde durmuyordu. Küçük Fok ne yapacağını bilmiyordu.

Tam o sırada, buzdaki bir yarıktan yumuşak bir ses mırıldandı. 'Merhaba, küçük dostum. Kafan karışmış görünüyorsun.' Sudan uzun, sarmal bir diş yükseldi, ardından dost canlısı mavi-gri bir kafa çıktı. Bu bir deniz gergedanıydı; gözleri sevecen, gülümsemesi yumuşacıktı. 'Ben Deniz Gergedanı,' dedi yaratık. 'Şu parlak şeyle sana yardım edebilir miyim?' Küçük Fok rahatlamış bir halde başını salladı.

Deniz Gergedanı yaklaştı ve pusulaya baktı. 'Ah,' dedi bilgece, 'bu bir pusula. İbresi her zaman kuzeyi gösterir ama onu düz ve sabit tutmalısın.' Küçük Fok denedi ama yüzgeçleri titriyordu. 'Sana göstereyim,' dedi Deniz Gergedanı. Dişiyle pusulayı dürttü ve ibre yerine oturdu. 'Kuzey şu yön,' dedi dişiyle işaret ederek.

Küçük Fok pusulayı sabit tutmayı çalıştı. Önce ibre sallandı ama kısa süre sonra doğru yönü gösterdi. 'Başardım!' diye sevindi. Deniz Gergedanı gülümsedi. 'Çabuk öğreniyorsun. Peki, nereye gidiyorsun?' Küçük Fok emin değildi. Sadece ibreyi takip etmişti. 'Belki birlikte bulabiliriz,' dedi Deniz Gergedanı. 'Bu suları iyi bilirim.'

Birlikte yola koyuldular; Deniz Gergedanı suda süzülüyor, Küçük Fok buzun üzerinde kayıyordu. Pusula kuzeyi, ısıldayan bir buz duvarını gösteriyordu. 'Orası Buzul Kapısı,' dedi Deniz Gergedanı. 'Güzeldir ama zordur. Yavaş gitmeliyiz.' Küçük Fok'un içini bir endişe kapladı ama Deniz Gergedanı'nın sakin sesi onu cesaretlendirdi.

Buzul Kapısı'nda buz çatlıyor ve gıcırdıyordu. Küçük Fok'un yüzgeçleri pürüzsüz yüzeyde kayıyordu. 'Geçemeyeceğim!' diye bağırdı. Deniz Gergedanı yaklaştı. 'Hayır, geçebilirsin. Ben hemen yanında olacağım.' Dişiyle güvenli bir yola vurarak işaret etti ve Küçük Fok o vuruşları takip etti. Pusula istikrarlı bir şekilde kuzeyi gösteriyordu ve birlikte kaygan buzı geçtiler.

Öbür tarafta, karla kaplı tepelerle bezeli geniş, donmuş bir ova uzanıyordu. 'Yarıyı geçtik,' dedi Deniz Gergedanı. 'Ama bir fırtına geliyor.' Karanlık bulutlar toplandı ve rüzgâr uğuldamaya başladı. Küçük Fok titredi. 'Korkuyorum,' diye itiraf etti. Deniz Gergedanı uzun gövdesini onun etrafına sardı. 'Fırtınalar geçer. Burada birlikte bekleyeceğiz.' Pusula Küçük Fok'un göğsünde sıcacık duruyordu.

Fırtına dindiğinde pusulanın ibresi buzdaki sıcacık bir mağarayı gösterdi. 'Dinlenmek için güzel bir yer gibi görünüyor,' dedi Deniz Gergedanı. İçeri girdiler ve Küçük Fok balığını paylaştı. 'Bana yardım ettiğin için teşekkür ederim,' dedi. 'Bunu tek başıma başaramazdım.' Deniz Gergedanı gülümsedi. 'Birbirimize yardım etmek her yolculuğu daha güzel yapar,' dedi.

Mağarada Küçük Fok köşede parlayan bir şey fark etti. Tıpkı pusulası gibi parlak taşlardan bir yığındı. 'Bak!' diye haykırdı. Deniz Gergedanı kıkırdadı. 'Onlar sadece güzel çakıl taşları ama bana bir şeyi hatırlatıyorlar. Pusula sana sadece yolu göstermedi. Bizi bir araya getirdi.' Küçük Fok başını salladı ve anladı.

Küçük Fok pusulanın sihirli olmadığını fark etti. O bir aletti ve Deniz Gergedanı bir arkadaşı. 'Sanırım artık eve dönmeye hazırım,' dedi. 'Ama yolu bulmak için yardımına ihtiyacım olacak.' Deniz Gergedanı kabul etti. 'Pusulayı takip ederek güneye gideceğiz,' dedi. 'Ve sen güvende olana kadar yanında kalacağım.' Yola koyuldular, ibre yolu gösteriyordu.

Deniz Gergedanı yanındayken dönüş yolculuğu daha kolaydı. Sallanan ibreye güldüler ve hikâyeler paylaştılar. Küçük Fok'un koyuna vardıklarında annesi onları bekliyordu. 'Güvendesin!' diye bağırdı. Küçük Fok ona sarıldı, sonra Deniz Gergedanı'na sarıldı. 'Arkadaşım bana yardım etti,' dedi. 'Ben de ona yardım ettim.'

Küçük Fok pusulayı mavi kordonuyla sakladı. Onu düz ve sabit tutmayı öğrendi ve bazen Deniz Gergedanı'nı buz yarığının yanında ziyaret etti. Balık ve hikâye alışverişi yaparlardı. 'Pusula kuzeyi gösterir,' derdi Küçük Fok, 'ama dostluk eve yön verir.' Deniz Gergedanı başını sallar ve gülümserdi.

Böylece benekli kürklü küçük fok ile sarmal dişli deniz gergedanı arkadaş kaldılar. Her yolculuğun bir yardım eliyle, ya da yüzgeçle, ya da dişle daha güvenli olduğunu biliyorlardı. Pusula hâlâ Küçük Fok'un boynunda asılı duruyor; işbirliğinin her macerayı daha güzel yaptığının parlak bir hatırlatıcısı. Ve dikkatle dinlerseniz, buzun üzerinden kahkahalarını duyabilirsiniz.